

[K. Axel Nielsen.]

i retten, således at alle transaktioner kan blive klarlagt og bedømt i relation til straffelovgivningen og lovgivningen i øvrigt.“ (Folketingets forhandlinger 1967-68, 2. samling, sp. 3386, 3387).

Statsministeren afviste at have en undersøgelse løbende sideordnet med den verserende retssag, men stillede i udsigt, at regeringen, når retssagen er afsluttet, vil overveje at lade et sagkyndigt udvalg gennemgå materialet med henblik på mulige ændringer i lovgivningen.

Ingen har imidlertid ønsket en undersøgelse — sideløbende med den verserende straffesag — af de straffbare forhold, der måtte være tale om i forbindelse med Boss-transaktionerne. En sådan undersøgelse foretages bedst af politiet, og den er jo allerede i gang.

Nej, det, der er brug for — og det synes jeg enhver, der ønsker at bekæmpe vildskud i erhvervslivet, ikke kan undgå at få øje på — er en belysning af (et røntgenbillede, om man vil), hvordan det egentlig har kunnet lade sig gøre, at nogle få personer — uden at eje værdier selv — har kunnet få rådighed over en række erhvervsvirksomheder og til sidst altså også over De danske Bomuldsspinderier. Hvem forstrakte personerne bag Boss med de fornødne kontanter? Var det banker? Og var der i så fald bankmæssig sikkerhed? Var det finansieringsselskaber? Kan det være rigtigt — som det har været påstået — at et af de implicerede finansieringsselskaber ejes af en af hovedbankerne og et af vore store og ansete forsikringsselskaber? I denne forbindelse kunne det nok have almen interesse at få oplyst, hvorfor hovedbankerne hver har et finansieringsselskab. Bliver der også krævet bankmæssig sikkerhed, når bankernes indlånsmidler lånes ud gennem et finansieringsselskab? Hvilken pris har de penge, der udlånes på den måde? Er bankernes udlånsvirksomhed gennem finansieringsselskaber underkastet kontrol (revision, banktilsyn) som bankens øvrige virksomhed?

Der er altså spørgsmål nok, der trænger til at blive besvaret gennem en sagkyndig undersøgelse.

Den omstændighed, at henvend 1.000 personer mistede deres arbejde gennem de transaktioner, som nogle få kendte og et

antal hidtil ukendte forretningsfolk har foretaget, understreger kravet om en undersøgelse.

Det gør naturligvis også den kendsgerning, at mange lønmodtagere og aktionærer lider tab.

Som anført i bemærkningerne er der tillige et behov for at få undersøgt, om lovændring eller ændret administrativ praksis vil kunne yde mindretalsinteresser i aktieselskaber en bedre beskyttelse og derved begrænse tab for aktionærer og andre som følge af transaktioner som dem, Boss-sagen har afsløret.

Hverken den på fællesnordisk grundlag forberedte ændring af aktieselskabsloven eller det bebudede forslag til en ny fondsbørslov kan erstatte den her foreslåede undersøgelse, og jeg anbefaler derfor forslaget til tingets velvillige behandling.

Formanden: Uden for dagsordenen giver jeg ordet til hr. Poul Dam, for at han som ordfører for forslagsstillerne kan fremsætte et i dag anmeldt lovforslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Poul Dam): Jeg har herved den ære for folketinget at fremsætte forslag til lov om ændring af valgretsaldere til folketinget.

Lovforslaget går i al sin enkelthed ud på, at valgretsaldere skal fastsættes til 18 år. Når der ikke er mere med i forslaget, selv om vi har en række ønsker om andre valglovsændringer, er det, fordi selve valgretsaldere ændring jo er underkastet en særlig procedure; der skal en folkeafstemning til, og vi mener, det er rigtigt, at denne sag afklares nu, således at den nye valgretsaldere kan træde i kraft ved det kommunvalg, der finder sted om ca. 1½ år.

Vi tror, at tiden nu må være inde til at gennemføre den almindelige valgret. Vi har, lige siden den første gang fik almene valg her i landet, i 1830'erne, haft en opdeling af borgerne i de mere pålidelige, de ældre, de besiddende, som man kunne overlade samfundets styre, og så de unge, de ikke besiddende, de mere upålidelige, som skulle have en andenrangs stilling. Vi har gennem de år, der er gået, fået presset grænsen tilbage, således at den nu er 21 år, men der mangler endnu gruppen mellem 18 og 21 år, en gruppe af medborgere, som har fulde forpligtelser, men ikke har de fulde